O triadă muzicală vieneză... Ad Libitum

(Grigore Constantinescu – 25 aprilie 2012)

Istoria de până acum a existenței și destinului artistic îmi pare că reprezintă, pentru cvartetul de coarde Ad Libitum un autentic subiect de carte – întâlnirea membrilor ansamblului în 1988, formarea lor sub modelul maeștrilor, lansarea pe traseele carierei naționale și internaționale, intervenția evenimentului tragic prin pierderea partenerului de la vioara I – Adrian Berescu, supraviețuirea și proiectul unei a doua șanse, care condiționează un nou început. Acest nou început este marele violonist Alexandru Tomescu, cel care a acceptat misiunea de conducător al grupului de artiști, preluând vioara principală, alături de Șerban Mereuță – vioara doua, Bogdan Bișoc – viola, Filip Papa – violoncel. Argumentul unui prim solist concertist de a-și completa paralela muzicii de cameră este, conform unui grafic de personalitate, pentru Alexandru Tomescu, cumularea duoului cu trioul și, ascensional, cu cvartetul.

Desigur, lucrul cu o formație presupune ipostaza de lider, ceea ce am observat și în recentul recital susținut la Ateneul Român, cu un program unitar de muzică vieneză. Nivelurile de abordare diferă încă, explicabil pentru perioada de armonizare a celor patru interpreți în răstimpul unei stagiuni de activitate. Debutul recitalului, cu **Quartettsatz** de Schubert a fost, neîndoios, o convingătoare demonstrație de expresie dramatică, libertate ritmică și expresie melodică. Pentru **Cvartetul în do major, k 485** de Mozart, evoluția dezvoltată de Ad Libitum a evidențiat acceptarea noii prime viori în susținerea coloanei formale și sonore a discursului, într-o manieră foarte apropiată de stilul compozitorului. Nu uităm, ascultând o astfel de muzică, unitatea de comunitare între cvartetul de coarde pe scena de concert și cvartetul de voci pe scena de operă. Împlinirea triadei ne-a fost oferită prin al treilea **Cvartet Razumowski, op.59** de Beethoven. Cred că timpul de studiu își spune aici mai decis cuvântul, ceea ce ne-a determinat alegerea, drept cea mai realizată secțiune a lucrării, a Finalului Allegro molto, cu o mai unitară susținere, în exigențele compozitorului.

Suntem, cum spuneam, la începutul de drum al celei de a doua șanse, pe care îl dorim urmărit pe mai departe, pentru proiectul optimizant al carierei cvartetului Ad Libitum. Oricum, preocuparea există pe toate planurile, inclusiv prin cea managerială a conturării evenimentul în media, în coordonarea organizatorică Lanto Arte – Oartz, ce reunea oferta primului disc în noua formulă a Cvartetului, afișul, materialul publicitar, cooptarea sponsorilor cu renume, datorită cărora sala Ateneului Român a fost aproape neîncăpătoare, sub ochiul televiziunii naționale și însoțită de aplauzele, uneori aleatoriu plasate, ale publicului.